

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: M. M.
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha

o žalobě ze dne 6. 1. 2022 na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím v neuvolnění výplaty invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně zastavené od 1. 11. 2018 rozhodnutím žalované ze dne 4. 10. 2018, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Dne 12. 1. 2022 soud obdržel podání, jež žalobce formálně označil jednak jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalované, jednak jako žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalované. V žalobě poukazoval na nezákonnost rozhodnutí ze dne 4. 10. 2018, č. j. X, kterým mu žalovaná podle § 53 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění

sociálního zabezpečení, s účinností ode dne 1. 11. 2018 zastavila výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně. Dále konstatoval, že žalovaná dosud nerozhodla o námitkách, které proti tomuto rozhodnutí podal. Zároveň uvedl, že se marně domáhal uvolnění výplaty důchodu. Závěrem navrhl, aby soud jednak v plném rozsahu zrušil rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2018, č. j. X (*bod 1. žalobního petitu*), jednak uložil žalované povinnost uvolnit výplatu předmětného důchodu (*bod 2. žalobního petitu*). K následným výzvám soudu (č. l. 20, 29) žalobce upřesnil žalobu tak, že setrval na původním žalobním petitu. Potvrdil tedy, že jeho podání je zčásti žalobou proti specifikovanému rozhodnutí žalované, zčásti žalobou zásahovou. V návaznosti na to soud usnesením ze dne 1. 4. 2022 (č. l. 36) žalobu v části, v níž směřovala proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2018, č. j. X, vyloučil k samostatnému projednání (tato je nyní vedena pod sp. zn. 33 Ad 5/2022). Předmětem nyní projednávané věci je tudíž toliko žaloba zásahová.

II. Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že rozhodnutí ze dne 4. 10. 2018 o zastavení výplaty důchodu žalovaná odůvodnila tím, že žalobce nesplnil povinnost podrobit se na výzvu žalované vyšetření zdravotního stavu či jinému zdravotnímu vyšetření, a předložit lékařské nálezy ošetřujících lékařů, přičemž ve výzvě byl na možnost zastavení výplaty důchodu upozorněn. Tento závěr však není pravdivý a správný. Žalobce nebyl žalovanou řádně vyzván. Vzhledem k pochybením je toto rozhodnutí nepravomocné a nevykonatelné. Žalobce navíc dokumenty nezbytné pro výplatu invalidního důchodu žalované doložil. Proto se domáhal uvolnění výplaty tohoto důchodu. Žalobce splnil zákonné podmínky, důkazy připojil též k námitkám ze dne 11. 11. 2018 proti předmětnému rozhodnutí žalované. O těchto námitkách však žalovaná dosud nerozhodla. Stejně tak žalovaná od prosince 2019 do ledna 2021 neodpovídala na jeho stížnosti a opakované žádosti o uvolnění výplaty důchodu, odmítala telekomunikační kontakt a oprávněné úřední osoby nebyly dostupné. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl, aby soud uložil žalované povinnost uvolnit v jeho prospěch výplatu jeho invalidního důchodu zastavenou od 1. 11. 2018 a od té doby nevyplacené částky důchodu vyplatit jednorázově ve lhůtě 30 dnů od doručení rozsudku.

III. Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 29. 4. 2022 podrobně zrekapitulovala dosavadní průběh řízení. Ohledně právní stránky věci uvedla, že nárok na invalidní důchod a jeho výplatu je dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, podmíněn existencí a trváním invalidity ve smyslu § 39 téhož zákona. Posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně invalidity je prováděno výhradně podle českých právních předpisů. Výsledné posudkové posouzení v Slovenské republice tedy není pro Českou republiku závazné, zde je využito toliko jako podklad pro řízení. Při posuzování nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení (dále též „OSSZ“), potažmo v rámci řízení o námitkách posudkem lékaře České správy sociálního zabezpečení. Příjemce dávky důchodového pojištění je povinen vyhovět výzvám podle § 53 odst. 1, 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. V nyní projednávané věci však žalobce k výzvě žalované, v níž byl upozorněn na případné následky, nedoložil lékařské materiály, na jejichž základě by bylo možné

provést kontrolní lékařskou prohlídku ohledně trvání podmínek invalidity. Žalovaná proto oprávněně rozhodnutím ze dne 4. 10. 2018 zastavila výplatu jeho invalidního důchodu. Podané námitky přitom nemají odkladný účinek. I z tohoto důvodu žalovaná předložila žalobcovy námitky OSSZ jako podklad zdravotní dokumentace a pak v zájmu urychleného vyřízení žalobcova požadavku na uvolnění výplaty invalidního důchodu vyžadovala od žalobce lékařské zprávy k provedení kontrolní lékařské prohlídky. Bez výsledného posouzení zdravotního stavu a invalidity v rámci kontrolní lékařské prohlídky nelze výplatu invalidního důchodu obnovit. Žalovaná tedy nebyla nečinná, na podání žalobce reagovala a podnikla řadu úkonů, aby byla provedena kontrolní lékařská prohlídka. Na základě uvedeného navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

4. Soud se bez nařízení jednání [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“)] v mezích žalobních bodů zabýval tím, zda lze na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.) dospět k závěru o nezákonnosti zásahu žalovaného, přičemž shledal, že **žaloba není důvodná**.

IV.a) Skutkový stav

5. Soud ze soudního a správního spisu zjistil následující rozhodné skutečnosti.
6. Žalobci byl rozhodnutím ze dne 6. 1. 2016 přiznán s účinností ode dne 6. 1. 2015 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a to na základě posudku o invaliditě OSSZ Přerov ze dne 3. 12. 2015, podle něhož žalobci z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost o 40%. Doba platnosti posudku byla stanovena do 30. 11. 2017. Žalovaná proto dne 8. 9. 2017 požádala slovenskou Sociální pojišťovnu o posouzení žalobcova zdravotního stavu a zaslání aktuální lékařské zprávy. Slovenský úřad však dne 22. 11. 2017 sdělil, že kontrolní lékařskou prohlídku nemohl provést, neboť se žalobcova spisová dokumentace nacházela u Krajského soudu v Žilině. Dalšími přípisy pak slovenský úřad k opakovaným dotazům žalované sděloval, že soudní řízení není stále ukončeno a kontrolní lékařská prohlídka tudíž nemůže proběhnout. Teprve v odpovědi na urgenci ze dne 25. 7. 2018 slovenský úřad žalovanou informoval, že se žalobce dostavil na jejich pobočku a uvedl, že soudní řízení není stále ukončeno, pročez nemá důvod zasílat českým úřadům prostřednictvím Slovenské pojišťovny aktuální lékařské zprávy. K tomuto přípisu slovenský úřad připojil i žalobcovu e-mailovou odpověď ze dne 22. 5. 2018 na požadavek k předložení aktuálních lékařských zpráv. V ní žalobce vyjádřil nesouhlas s poskytnutím jeho lékařské dokumentace třetím osobám či do České republiky, neboť se jedná o neveřejné, citlivé a důvěrné osobní informace lékařského tajemství chráněné zákonem o ochraně osobních údajů č. 122/2013 Zb. Poukázal na to, že postačuje slovenský odborný posudek o invaliditě v rozsahu 50 % ze srpna 2015, jenž je dle jeho názoru závazný pro všechny státy Evropské unie.
7. Žalovaná proto následně dne 17. 8. 2018 vyzvala přímo žalobce k doložení aktuálních lékařských zpráv tak, aby kontrolní lékařská prohlídka mohla být provedena dle českých právních předpisů, popř. k tomu, aby se podrobil posouzení svého zdravotního stavu u Sociální pojišťovny – pobočka Prievidza. Ve výzvě byl žalobce upozorněn na následky nesplnění této povinnosti dle § 53 odst. 3 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Následně žalovaná vydala dne 4. 10. 2018 rozhodnutí, jímž s účinností od 1. 11. 2018 zastavila výplatu žalobcova invalidního důchodu. Rozhodnutí žalobce převzal dne 19. 10. 2018.

8. Dne 15. 11. 2018 žalovaná obdržela námitky žalobce ze dne 9. 11. 2018 proti rozhodnutí o zastavení výplaty invalidního důchodu. K námitkám žalobce doložil zejména
- lékařskou zprávu slovenské ošetřující lékařky MUDr. R. ze dne 7. 11. 2018, podle níž je žalobcův nepříznivý zdravotní stav trvalý, nezměněný,
 - potvrzení o invaliditě a míře poklesu schopnosti vykonávat výdělečnou činnost ze dne 6. 11. 2018, v němž slovenská Sociální pojišťovna – pobočka Prievdza uvedla, že žalobcův zdravotní stav byl posouzen posudkovým lékařem dne 13. 8. 2015 s tím, že žalobce byl ode dne 6. 1. 2015 uznán invalidním s mírou poklesu vykonávat výdělečnou činnost 50 %, přičemž další kontrolní prohlídka nebyla určena,
 - potvrzení o žití pro vyplácení důchodu ze dne 9. 11. 2018.
9. Žalovaná dne 4. 12. 2018 požádala OSSZ Přerov o provedení kontrolní lékařské prohlídky, k žádosti připojila žalobcem zaslané listiny jako lékařský materiál. OSSZ Přerov však věc vrátila bez vyřízení s tím, že se nejedná o lékařské zprávy, na jejichž základě by posudkový lékař mohl provést kontrolní lékařskou prohlídku. Žalovaná proto znovu žalobce dne ve dnech 28. 1. a 19. 2. 2019 opakovaně vyzvala k předložení aktuálních lékařských materiálů, neboť jím dříve doložené doklady nejsou dostačující. Přípisem ze dne 1. 7. 2019 Sociální pojišťovna sdělila žalované, že žalobce byl dne 22. 5. 2019 propuštěn z vazby a od tohoto dne je hospitalizován v Psychiatrické nemocnici Prof. M. K. Žalobce posléze dne 1. 12. 2019 zaslal žalované stížnost s žádostí o uvolnění výplaty invalidního důchodu, k níž připojil stejné doklady jako v listopadu 2018 a lékařskou propouštěcí zprávu z psychiatrické nemocnice, z níž lze dovodit datum přijetí dne 22. 5. 2019 pro diagnózu F23.9 (akutní a přechodné nespecifikované psychotické poruchy). OSSZ Přerov následně v rámci komunikace mezi orgány sociálního zabezpečení žalované dne 17. 1. 2020 sdělila, že ani tento doklad (propouštěcí zpráva) není dostačující pro provedení kontrolní lékařské prohlídky; jelikož kontrolní lékařská prohlídka byla stanovena na listopad 2017, musí být doloženy lékařské zprávy za roky 2017, 2018 a 2019, a aktuální zpráva. Žalovaná proto přípisem ze dne 22. 1. 2020 vyzvala žalobce k doložení lékařských zpráv za roky 2017–2019 včetně zprávy o aktuálním zdravotním stavu. Na tuto výzvu žalobce reagoval stížností ze dne 22. 1. 2020. Na toto podání žalovaná odpověděla žalobci přípisem ze dne 20. 3. 2020, v němž popsala stav řízení, a zopakovala, že bez doložených lékařských zpráv za roky 2017, 2018, 2019 zprávy o současném stavu nemůže český posudkový lékař provést kontrolní lékařskou prohlídku, která byla stanovena již na měsíc listopad 2017. Teprve po posouzení žalobcova zdravotního stavu v rámci kontrolní lékařské prohlídky může být uvolněna výplata žalobcova invalidního důchodu.
10. K uvedenému nutno dodat, že všechny podkladové materiály doložené žalobcem k žalobě, byly též součástí správního spisu předloženého žalovanou, pročez jimi nebylo třeba v řízení před soudem provádět dokazování.

IV.b) Právní hodnocení

11. Pokud jde o právní posouzení věci, nutno v první řadě uvést že dle § 38 a § 39 zákona o důchodovém pojištění je pro nárok na invalidní důchod i jeho výplatu nezbytná existence a trvání invalidity. Rozhodnutí o přiznání či změně výše invalidního důchodu je přitom závislé na odborném lékařském posouzení, které připadá do působnosti okresních správ sociálního zabezpečení. Ty podle § 8 odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení „posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost fyzických osob pro účely sociálního zabezpečení a pro účely poskytnutí dávek [...] při zjišťovacích a kontrolních prohlídkách.“ Podle

písmene a) téhož ustanovení přitom za tímto účelem posuzují i invaliditu a změnu stupně invalidity. Dle § 8 odst. 3 písm. a) zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení okresní správa sociálního zabezpečení „provede kontrolní lékařskou prohlídku v termínu určeném při předchozím posouzení okresní správou sociálního zabezpečení na základě žádosti orgánu, který vede řízení, pro jehož účely je posudek žádán“. Jak dále uvádí § 8 odst. 8 téhož zákona „[p]ři posuzování podle odstavce 1 vychází okresní správa sociálního zabezpečení zejména z nálezů ošetřujícího lékaře, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení podle odstavce 1, a z podkladů stanovených jinými právními předpisy^{9d}). Při posuzování podle odstavce 1 lze vycházet také z podkladů vypracovaných lékařem určeným Českou správou sociálního zabezpečení.“

12. S uvedenou působností zrcadlově souvisí též povinnosti občanů v důchodovém pojištění. Podle obecného § 53 odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení „[p]říjemce dávky důchodového pojištění, který byl orgánem sociálního zabezpečení podle § 12 vyzván, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku důchodového pojištění, její výši nebo výplatu, je povinen výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do 8 dnů ode dne doručení výzvy, nestanovil-li orgán sociálního zabezpečení lhůtu delší.“ Dle úžeji zaměřeného odstavce 2 téhož paragrafu platí, že „[p]říjemce dávky důchodového pojištění podmíněné nepříznivým zdravotním stavem, jakož i žadatel o tuto dávku, který byl vyzván orgánem sociálního zabezpečení podle § 12, aby se podrobil vyšetření zdravotního stavu nebo jinému odbornému vyšetření, je povinen této výzvě vyhovět. Příjemce dávky důchodového pojištění podmíněné nepříznivým zdravotním stavem, jakož i žadatel o tuto dávku jsou dále povinni na výzvu orgánu sociálního zabezpečení pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti předložit lékařské nálezy ošetřujících lékařů, které mají, a sdělit údaje o dosaženém vzdělání, zkušenostech a znalostech, předchozích výdělečných činnostech a o změnách ve sdělených skutečnostech, k nimž došlo od předchozího posouzení poklesu pracovní schopnosti, a to ve lhůtě uvedené v odstavci 1.“
13. Pro nyní projednávanou věc je podstatné, že doba platnosti posudku o invaliditě ze dne 3. 12. 2015, zn. LPS/2015/4774-PR_CSSZ, na jehož základě byl žalobci přiznán český invalidní důchod, byla stanovena do 30. 11. 2017. Je tudíž v plném souladu se zákonem, pokud žalovaná v souvislosti s plynutím času činila úkony k ověření aktuálního zdravotního stavu žalobce. Předmětem zkoumání soudu v řízení o nyní projednávané zásahové žalobě nicméně není zákonnost rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2018 o zastavení výplaty žalobcova invalidního důchodu dle § 53 odst. 3 věty první zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Hodnocení zákonnosti tohoto rozhodnutí náleží primárně řízení o námitkách podaných proti němu žalobcem, potažmo následnému soudnímu řízení o žalobě proti rozhodnutí o námitkách. Jak soud zjistil, žalobce proti předmětnému rozhodnutí žalované o zastavení výplaty jeho invalidního důchodu námitky podal, dosud však o nich příslušným správním orgánem nebylo rozhodnuto. Zároveň je soudu z úřední činnosti známo, že ani řízení o jím podané žalobě přímo proti rozhodnutí žalované o zastavení výplaty jeho invalidního důchodu (vyloučené z nyní projednávané věci), vedené zdejším soudem pod sp. zn. 33 Ad 5/2022, dosud nebylo skončeno. Soud z těchto skutečností vycházel, neboť v řízení o zásahové žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).

14. Z hlediska posouzení zákonnosti postupu žalované, která nevyhověla žádostem žalobce a neuvolnila zastavenou výplatu jeho invalidního důchodu (§ 53 odst. 3 věta druhá zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení), je ovšem nezbytné zabývat se tím, zda vůbec rozhodnutí žalované o zastavení výplaty důchodu mělo/má právní účinky. Žalobce totiž mimo jiné uváděl, že toto rozhodnutí není pravomocné a vykonatelné. V tomto ohledu je nutno uvést, že dotčené rozhodnutí vzhledem k podaným námitkám, o nichž dosud nebylo rozhodnuto, skutečně není pravomocné (§ 88a zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Vykonatelné, byť předběžně, však je a právní účinky tak nepochybně mělo a má. Jak totiž plyne z § 88a odst. 3 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, rozhodnutí žalované *„ve věcech důchodového pojištění, které není v právní moci, je předběžně vykonatelné, s výjimkou rozhodnutí, proti němuž byly podány námitky, které mají odkladný účinek“*. V daném případě sice žalobce podal námitky proti danému rozhodnutí, tyto však neměly odkladný účinek, neboť podle § 88 odst. 5 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení *„[n]ámitky nemají odkladný účinek, s výjimkou námitek podaných proti rozhodnutím vydaným podle § 116 odst. 2 věty druhé, § 118a odst. 1 až 3, § 118b a 118c a § 64 odst. 6 a 7 zákona o důchodovém pojištění“*, přičemž rozhodnutí o zastavení výplaty důchodu vydané dle § 53 odst. 3 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení pod vyjmenované výjimky nespadá. Předmětné rozhodnutí o zastavení výplaty žalobcova invalidního důchodu tedy bylo a je účinné a soud z něj (a z jeho zákonného předpokladu, že žalobce nesplnil povinnosti uvedené v § 53 odst. 1, 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení) vycházel v souladu s principem presumpce správnosti rozhodnutí správního orgánu.
15. Soud se dále neztotožnil s tvrzením žalobce, že splnil povinnosti uložené mu žalovanou. Jak plyne z § 53 odst. 3 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, zastavená výplata důchodu se uvolní, jakmile příjemce dávky splní povinnosti uložené mu správním orgánem dle § 53 odst. 1, 2 téhož zákona. Již shora soud uvedl, že žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud vzhledem k omezené době platnosti českého posudku o žalobcově invaliditě postupem času činila úkony k ověření aktuálního zdravotního stavu žalobce. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce odmítl, aby slovenské orgány poskytovaly českým orgánům informace o jeho zdravotním stavu a sám žalované poskytl toliko potvrzení o žití pro vyplácení důchodu, velmi stručnou lékařskou zprávu jeho slovenské ošetřující lékařky MUDr. R. ze dne 7. 11. 2018 (podle níž je jeho nepříznivý zdravotní stav trvalý, nezměnný), a potvrzení o invaliditě a míře poklesu schopnosti vykonávat výdělečnou činnost ze dne 6. 11. 2018 (v němž slovenská Sociální pojišťovna – pobočka Prievidza uvedla, že žalobcův zdravotní stav byl posouzen posudkovým lékařem dne 13. 8. 2015 s tím, že žalobce byl ode dne 6. 1. 2015 uznán invalidním s mírou poklesu vykonávat výdělečnou činnost 50 %, přičemž další kontrolní prohlídka nebyla určena), později pak propouštěcí zprávu z psychiatrické nemocnice, v níž byl v roce 2019 hospitalizován pro diagnózu zjevně nesouvisející se zdravotními důvody, pro něž mu byl přiznán český invalidní důchod. Takové podklady skutečně nejsou pro komplexní posouzení žalobcova aktuálního zdravotního stavu dostačující. Již výše byl citován § 8 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, podle něhož při kontrolních lékařských prohlídkách vychází okresní správa sociálního zabezpečení *zejména* z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě také z výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení (tzv. posudkového lékaře). Žalobce nedoložil žádný výsledek funkčních vyšetření a nepodrobil se ani vyšetření posudkového lékaře. V zásadě irelevantní pak byla jím předložená zpráva

jeho ošetřující lékařky, neboť z ní vzhledem k její stručnosti nelze vyhodnotit, z jakého zdravotního stavu žalobce tato lékařka vycházela. V momentě rozhodnutí soudu se již navíc jedná o dokument starší tří let. Posudek o invaliditě vydaný slovenským posudkovým lékařem je staršího data než příslušný posudek český. Potvrzení o žití pak stvrzuje skutečnost, byť zásadní, kterou žalovaná nerozporovala, pro posouzení aktuálního zdravotního stavu se však jedná toliko o základní vstupní informaci.

16. Není pak pravdivé tvrzení žalobce, že žalovaná nijak nereagovala na jeho stížnosti – viz např. přípis žalované ze dne 20. 3. 2020, č. j. X.
17. Na základě uvedeného má soud za to, že žalobce dosud nevyhověl výzvě žalované dle § 53 odst. 1, 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení k doložení podkladů (relevantní zdravotní dokumentace) tak, aby bylo možno provést jeho kontrolní lékařskou prohlídku. Z tohoto důvodu tudíž zatím nenastaly podmínky pro uvolnění výplaty jeho invalidního důchodu ve smyslu § 53 odst. 3 věty druhé zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Neuvolnění dané výplaty tak nelze hodnotit jako nezákonný zásah žalované.

V. Závěr a náklady řízení

18. Na základě shora uvedeného soud žalobu dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
19. O náhradě nákladů řízení pak soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta) a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. srpna 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu